

خلاصه ای از موعظه از اشعیا باب ۶۵: ۲۵-۱۷ و لوقا باب ۷: ۲۳-۱۱

موعظه با داستانی شخصی از ملاقات کشیش با دوست در حال مرگش و مکالمات بین آنان آغاز می شود .

دوستان اگر گوش شنوا دارید خواهید دانست که دنیای ما، دنیای گریه و فغان است.

چگونه می توانیم دنیایی را که در گیر یک پاندمی شده است. توصیف کنیم .

این پاندمی البته تنها چیزی نیست که نفس ما را در سال ۲۰۲۰ بریده است .

گازهای اشک اور نفس تظاهر کنندگانی را که در تظاهرات جانهای سیاه مهم هستند گرفته است.

جوانان دچار اضطراب هستند.

خشونت خانگی، ازدواجهای در حال خفقان.

پرواز ۷۵۲ از تهران در ژانویه گذشته.

گاهی این اندوه واقعا عمیق است .

قوم اسرائیل که از اسارت بابل ها آزاد شده بودند، تجربه گریه را داشتند. انگار که کل شهر در گریه و فغان بود.

تجربیات تاخ، مرگ نوزادان و سالمندان، گله های بدون آخور، کشاورزانی که برای پولدارها کار می کردند. خانواده های گرسنه.

انگار که همه به بطالت کار می کردند.

این همه آشنا به نظر می رسند، نه؟

گریه ها و فریادهای نا امیدی.

از همه طرف، کودکان فقیر، کمپهای پناهندگان، جوانان معتاد و مشرف به خودکشی، و.....

ولی صدای قدیمی نبی چون اشعیا آنرا نخواهد داشت.

در اشعیا باب ۶۵ ایات ۱۷ الی ۲۵

این نبی دو کلمه را ادا می کند، دو کلمه رادیکالی که زندگی دیگری را به تصور می کشند. دو کلمه.

دیگر بس.

صدای گریه و فغان دیگر شنیده نخواهد شد .

نه گریه

نه فریاد نا امیدی

نه مرگ زود رس

نه بی عدالتی

نه فرزندان گرسنه

نه کار به بطالت

نه خرابی و درد در کوه مقدس خداوند.

چرا نه؟

زیرا خدا آسمان و زمین تازه ای را می آفریند.

بباید بطور وضوح ببینیم که تصور اشعیا از این زندگی جدید، نه دور از ذهن است و نه شخصی

او تنها یک امید احساساتی را ارایه نمی دهد.

این امیدی همگانی است.

او تصویر شهری واقعی را بدون مرض و خشونت و گرسنگی و مرگ زود رس تصور می کند.

دیگر بی عدالتی وجود نخواهد داشت.

زیرا همه در خانه های خود در امان خواهند بود.

یک شهر پر از شالوم، زیرا که پر از رونق اقتصادی، محبت و بخشندگی خواهد بود.

در این تصویر تلاش ما پر معناست.

همه دردها را میشنوم

ولی دیگر بس.

نه گریه

نه مرگ زودرس

نه بی خانمانان

نه فرزندان گرسنه

نه اکولوژی فرو پاشیده

این است امید ما دوستان من

در این امید زندگی کنید.

زیر سقف این امید.

این است امید ما در افسردگی،

این است امید ما

پس در تاریکی همچنان زمزمه کنید.

پس خواهران و برادرانم در کلیسای ویلودیل، قبل از اینکه ما خدا را صدا کنیم. او پاسخ خواهد داد. وقتی ما صحبت می

کنیم، او ما را خواهد شنید .

ما تنها نیستیم. هیچگاه تنها نیستیم.

آمین.